

Beszámoló az ATHENS program keretében Párizsban töltött tanulmányi hétről

(2009. március 14-21)

Ezúton szeretném nyilvánítani köszönetemet, hogy részt vehettem az ATHENS párizsi programján. Számomra csak véletlenül adódott a lehetőség a kiutazásra, hiszen a Budapesti Műszaki Egyetemről egy azonos képzésen tanuló diák helyett mehettem ki, lévén, hogy ő egyéb elfoglaltságok miatt nem tudott részt venni a programon és így felajánlotta, hogy kimehetek a helyébe. Ezáltal részesültem ösztöndíjban, és ellátásban is a hét folyamán. Így utólag nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért mert egy örök életre szóló élményben volt részem.

Ha visszagondolok, hogyan is alakult ez a dolog, akkor rögtön a kételkedés jut eszembe, amely akkor fogott el, hogy hallottam erről a lehetőségről. Kételkedés, hogy menjek-e vagy mégsem, hiszen itt voltak az egyetemi elfoglaltságaim és mindenféle feladatok, melyeket semmiképpen sem mulaszthattam el. Végül arra jutottam, hogy egy ilyen program nem mindennapi esemény, és csak ritkán adódik ilyen az egyetemi évek alatt. Így végül megszerveztem, hogy ne maradjon hiányosságom, és elindultam Francia honba. Repülővel utaztam, így nem is tartott sokáig és már a párizsiak levegőjét szívtam. Péntek éjszaka érkeztem, így az első kép amely fogadott lenyűgöző volt. A repülőről rögtön szemembe ötlött az Eiffel torony monumentális, kivilágított képe, és a város éjszakai látképe felejthetetlen élményt nyújtott. Leszállás után rögtön kerítettem egy éjszakai buszt és az éj közepén meg is érkeztem a ParisTech által előre lefoglalt szálláshelyemre, a párizsi Formula 1 Hotelbe. Kevés alvás után egy nagyon izgalmas napnak néztünk elébe. Az egyetemi megnyitó után végig jártuk Párizs Latin negyedének nevezetességeit. Sok zeg-zugos utca mellett a templomok és kápolnák sora jól bemutatta Párizs belvárosának hangulatát. Ezután szabadon tölthettük az estét. A Notre Dame látványa után azonnal az Eiffel toronyhoz siettem, hiszen ez az az építmény melyet mindenkinek látnia kell, ha Párizsba érkezik. Ráadásul mérnököknek tanulok, így úgy gondoltam a szerkezet számos érdekességet hordozhat magában. Nem csalódtam és azonnal megfogadtam ide még visszatérek a hét folyamán. Vasárnap több lehetőség közül én Párizs Montmartre városrészét választottam a közösen megszervezett kirándulás keretében. Délután nem volt szervezett program így én pár múzeumba és a La Defense –hez látogattam el. Este egy hajókiránduláson vettem részt melyre a jegyet regisztrációkor kaptuk. Az utazás során Párizs nevezetességeit tekinthettük meg, angol nyelvű magyarító szöveg mellett, mely nagyon hasznos volt.

Hétfőn aztán megkezdődött a tanítás az egyetemen. Az én kurzusom a „Non Linear Computational Mechanics”, azaz „Nem lineáris számítási mechanika” nevet viselte. A kurzus keretében a véges elemes programok matematikai háttéréről folyt a tanítás naponta 3×90 perces előadás és 120 perces gyakorlati oktatás formájában. Sajnos a hét kevésnek bizonyult arra, hogy mélyebben belemerjünk a részletekbe, de a kurzus által sikerült egy átfogó képet kapnunk a számítási mechanika ezen speciális területéről. A gyakorlatokon az előadáson tanultak alapján kellett egy projektet elkészíteni. Az én projekt feladatom egy szilícium szálas kompozit szerkezet nem lineáris viselkedésének vizsgálata és számolása volt, véges elemes programok és egyéb segédprogramok használatával. A végeselem program neve Zmaster volt, mely a ParisTech kutatóintézetének saját fejlesztésű szoftverje. A projekt és az oktatás által számos új információt szereztem, melyek kiválóan alkalmazhatók tanulmányaim során. A hét végén, pénteken az oktatások után mindenkinek egy-egy power pontos kiselőadást kellett bemutatni a héten folytatott projektfeladatról. Összegezni kellett a számítási és modellezési eredményeket, és egyfajta következtetést kellett levonni a tapasztalatok alapján. Az oktatás néha meglehetősen fárasztónak és bonyolultnak tűnt a témából kifolyólag, de az egyetemi professzorok képesek voltak hozzánk közel hozni a témát, és érdekesen elmagyarázni, így a végére remekül bele tudtuk magunkat élni a projekt feladatunkba és így ténylegesen átélte problémát tudtunk bemutatni a többieknek.

A párizsi ATHENS hét egy búcsú bulival fejeződött be, ahol még utoljára címetek válthattunk, beszélgethettünk újdonsült külföldi barátainkkal, más egyetemek diákjaival. Számos kapcsolat alakult ki a hét folyamán, melyek úgy gondolom, nagyon sok lehetőséget rejtenek magukban. Így utólag nagyon megérte elmenni és részt venni a programon, hiszen felejthetetlen élményben volt részem. Az itt szerzett tapasztalataim, kapcsolatok nagyon hasznosan használhatók a jövőben, mely olyan kincs, amit senki sem rabolhat el.